

Irodalomból üzlet – üzletből irodalom

„Missziót teljesít a Bába és Társai Könyvkiadó, a dél-alföldi régióban élő alkotók könyveinek közzétételével” – hallottuk egy rendezvényen nemrég. Ámde a misszióhoz is pénz kell. Milyen pénzből finanszírozza a kiadó az elsősorban helytörténeti, szép-irodalmi könyvek kiadását?

Miután az említett művek közül egyik sem a Big Brother könyvesített változata, illetőleg nem is pornó, nem is thriller, a bevétel aligha fedezheti a ráfordítás összegét. *Majzik István* ügyvezető – akivel egy vásárhelyi könyvbemutató kapcsán beszélünk – azt mondja: sikerült megtalálni az új, a működési formát, melyek keretei között az említett „missziót” is teljesíthetik, ugyanakkor bevételhez is jutnak – sőt egyik erősíti a másikat. „Alapvetően nyomda vagyunk, a nyomda pedig nemcsak könyveket nyomtat, hanem számtalan egyéb terméket is. Az ebből származó profitból vállalhatjuk könyvek kinyomtatását, kiadását is. Ez részint biztosítja a nyomda kapacitásának teljes kihasználását, részint – mivel a könyvek az ország minden tájára eljutnak – további megrendeléssel látnak el minket” – mondja az ügyvezető.

Így megjelenhettek olyan értékes munkák, melyeket örök időkig forgathatnak azok, akiknek bármilyen adatra van szükségük városokról. Így *Köszegfalvy Ferenc* Csomorkánytól Csomorkányig című helytörténeti könyve, a Hódmezővásárhelyi életrajzi lexikon (szerkesztette: *Köszegfalvy Ferenc* és *Borus Gábor*); és a jövő könyvhétre így jelenik meg a Hódmezővásárhely történelmi kronológiája, szintén *Köszegfalvy Ferenc*től. *Szenti Tibor* Istenhez közelítve című esszégyűjteményét éppúgy a Bába és Társai adta ki, mint *Fehér József* gyermekeknek szóló, Fogócska című verseskönyvét, és az Üzenet címet viselő, felnőtteknek írott, verskötetét.

Nemcsak Vásárhelyre összpontosít a kiadó – hanem a dél-alföldi régió egészére. Szegeddel kapcsolatos könyvei – minden létező további, a várossal kapcsolatos művel együtt – a Somogyi-könyvtár, a Sík Sándor Könyvesbolt, és a Bába és Társai együttműködése eredményeként – a könyvtár lapozgatójában beszerezhetők. Az idei nyári, Csongrádon megrendezett, nemzetközi költőtálalkozóra még „csak” hat országból érkeztek tollforgatók, ám a jövőre megrendezésre már tíz-tizenkét országból várnak alkotókat, a tengerentúlról is. A Bába és Társai találmányosága bizonyítja: akár üzleti siker is követhető az irodalomból.

F. C.S.

A helytörténet és a vers is megtalálta a helyét a kiadói termékszerkezetben. Fotó: Tésik Attila

Jövőre kezdődhet a rekonstrukció

Műemlék a nagyállomásból

Felújítás után jelentősen átalakul a szegedi nagyállomás, amelynek homlokzatát, pénztárcsarnokát és galériáját a műemléki követelmények szerint állítják helyre.

A tervezettnél később, várhatóan jövőre kezdődik a szegedi nagyállomás felújítása. A MÁV Rt. idén januárban kötött megállapodást a szegedi önkormányzattal arról, hogy a város 100 millió forinttal támogatja az összesen mintegy egymillió forintost rekonstrukciót. Az akkori elképzelések szerint nyáron kezdtek volna a munkát – a kiviteli tervek elkészítése és engedélyeztetése azonban tovább tartott, illetve tart a tervezettnél, így jövőre foghatnak hozzá a százéves épület felújításához.

Tóth Gyula, a MÁV Rt. Szegedi Területi Igazgatóságának főépítésze elmondta, hogy a tavaly meghirdetett megbízós tervpályázatot a szegedi HVT Építész Iroda Bt. nyerte. *Hajós Tibor* vezette építész csoport ez év nyarán adta át a kiviteli terveket, amelyek a Kulturális Örökségvédelmi Hivatal követelményeinek is megfelelnek.

A nagyállomás épületét ugyanis időközben ideiglenesen műemlékké nyilvánították – amint ezt *Széphegyi László*, a hivatal szegedi regionális irodájának igazgatója (aki maga is részt vett a tervpályázatra beküldött munkák értékelésében) jelezte.

„A vasúttársaság már korábban a MÁV-műemlékek közé so-

A felújítás után, az ígéretek szerint, szebb lesz az épület arca. Fotó: Karnok Csaba

SZÁZÉVES PÁLYAUDVAR

A szegedi nagyállomás, a Tisza Lajos körüti vasút-igazgatóság, valamint még mintegy negyven állomás tervezője *Pfaff Ferenc*, aki 1901 és 1902 között alakította át az eredetileg 1858-ban átadott Indóház téri épületet. Az eklektikus stílusú pályaudvar a felújítás után régi fényében mutatkozik majd.

rolta a Szeged pályaudvar felvételi épületét: az 1987-ben kidolgozott műemlékvédelmi szabályzat a vasút építészeti értékeinek megóvását célozza” – emelte ki *Tóth Gyula*.

A rekonstrukció során eredeti állapotának megfelelően állítják vissza az állomásépület homlok-

zatát, pénztárcsarnokát, díszlpcsőjét és galériáját. A posta és a főépület közé utóbba beépített, acélportálos étkedő (a felújítás után: étterem) külső megjelenésében jobban illeszkedik majd környezetéhez.

Átalakul viszont a belső terek alaprajza. A központi váróte-

remben (amelyből a resti nyílki) üzletek, utazási és információirodák lesznek. Megmarad, s kereskedő-szolgáltató jellegű utascentrummá alakul a jelenlegi „kulturváró”. Az éttermet is váróteremmel alakítják. Dohányozni csak a peronon lehet majd.

A kijárat lépcsőház jelenleg derékszögben elforduló vonalát kiegyenesítik, s a fölfelé vezető oldalra mozgólépcsőt szerelnek. A kiviteli tervek engedélyeztetése után írhatják ki a felújítás kivitelezéséről szóló pályázatot. A győztes kiválasztása után kezdődhet a munka.

NY.P.

Októberi véradás

Októberben a vöröskereszt és a szegedi véréadó állomás szervezésében 1845-en 780 liter vért gyűjtöttek. Algyón 52-en, Ásotthalmon 40-en, Forráskúton 19-en, Deszken 61-en, Zsombón 26-an, a bősödék igazgatóságán 16-an, a bv-dolgozók közül 25-en, a Szegedi Környezetgazdálkodási Kht.-nál 15-en, a Pick szegedi vágóhídjának dolgozói közül 152-en, a Pick Maros utcai telephelyén 37-en, a Csonka János szakközépiskolában 70-en, a Fodor József szakközépiskolában 38-an, a Tisza Volánnál 34-en, az egészségügyi gyermekotthonban 15-en, a munkaügyi központban 5-en, a vám- és pénzügyőrségnél 14-en, a Mol Rt.-nél 16-an, a hőszolgáltatónál 14-en adtak vért. Októberben 82 szívműtétet és 3 veseátültetést végeztek a szegedi klinikákon. Véradást szerdánként 8 és 18 óra, a többi munkanapon 8 és 13 óra között tartanak a szegedi véréadó állomáson.

Mesterek

Az egész egy nem fogadott hívással kezdődött, majd rögtön meggyel. Azonnal tudtam, CsupaSzív mester, az író nagy bajban van, s hamarosan feltűnt a mobil kijelzőjén az üzenetjelző kis boríték is. Az értekelet végén a portás néni és a titkárnő harminc másodpercen belül közölte: CsupaSzív mester nagyon keres.

Meg is volt rá minden oka, hiszen beszorult nemrégiben vásárolt lakásába. A mester egyébként olyan öreg házba költözött, ahol az elmúlt 15-20 évben nemigen változtak a lakók: a teherbáráratot szépen megerősödött tuják szűkítették le, szinte átjárhatatlanra, mintha ebbe a házba a világ végezetéig nem akarna költözni senki. Se be, se ki.

Az CsupaSzív mesterre vall, hogy nem csináltatott azonnal másolatot az egyetlen példányban kapott, harminc-negyven esztendővel korábban elterjedtnek számító kétfoldú kulcsból, ami a bejáratot nyitja, de a mestert már ilyenek fogadtak el. Persze letört egy kis darab az egyik tollból, s csak forgott körbe a kulcs, hasznavehetetlenül. Vészhelyzet nem alakult ki, élelem volt a hűtőben, s egy alig megbontott üveg bor is segített átvészelné a mesternek a segítség eltelte néhány óráig.

Tízenny felé értünk a zárspecialista szakemberrel és segédjével, nevezzük Kismesternek és Nagymesternek. Ahogy az a hússzor harminc centis nyitható kisablakon keresztül látható volt, CsupaSzív mester jól tartotta magát, örült kis csapatunknak.

A Nagymester azért volt specialista, hogy ne mindjárt a fűróval vagy a kalapáccsal kezdjen, hanem az elmélettel. Vagyis: elfordítatta beszorult hősünkkel néhányszor a kulcsot, de látszott, idegesíti CsupaSzív mester nyilvánvaló kétkezesessége. Pedig a Nagymester gyógypedagógiai tempóban adta kívülről a pontos utasításokat. Mégsem sikerült. Ezután kikérte a kulcsot a kisablakon, neki azonnal, első próbálkozásra nyílt az ajtó.

Élég közel vagyunk már az esztendő végéhez, hogy bátran kijelentsem, három férzfizempár idén még nem nézett így a negyedikbe, ilyen lekezelően, már-már megalázóan, ilyen messziről-felülről, s mindez CsupaSzív mester három másik embert fölőlesen megmozgató – már bocsánat – töketlenségének szólt.

A zárspecialista Nagymester a helyzet magaslátán tovább fokozta a hangulatot, s persze megragadta az alkalmat, hogy mindhárom munkatánitson. CsupaSzív mester egyszerű zárnyitásra, Kismestert a szakma mélyebb fortélyaira, engem meg némi barátsággyárra, hogy nem kell ilyen egyszerű dolgokért életveszélyesen-sürgősen szakikat riadóztatni.

A Nagymester tehát bement a lakásba, belülről bezárta az ajtót, majd következett a szakoktatás. A vállalkozócsapat: a Nagymester és CsupaSzív mesteré belül, a Kismesteré és az enyém kívül, közöttünk a nyitott kisablak.

Az ajtó természetesen nem nyílt, sőt: a kulcs tollaiból további apró darabok töredezték le a Nagymester öt másodpercen belül elszálló nyugalmanak, valamint túlságosan is határozott, gyors kezmozdulatainak felróhatóan. Így hiába adta ki a végleg tönkrement kulcsot a Kismesternek, az semmire sem volt már jó.

A történet itt részemről véget ért, hiszen a Nagymester is ebéd előtt volt még, s így a helyzet megoldásán már három, egyformán érdekeltté tett mester dolgozott. Azóta kiderült, eredményesen, CsupaSzív néhány nap múlva játékra jelentkezett a Vedres focipályáján.

KOVÁCS ANDRÁS

A sintértelepről mentették ki a vemhes kutyát

Örökbe fogadtuk Cucut a nyomdába

Kiadónk örökbe fogadta Cucut, egyet azon gazdára váró kutyák közül, amelyeket a Tappancs Alapítvány pátyolgat mindaddig, amíg ismét otthonra lelnek.

Cucu két év körüli szuka, nagyon hálás lakója lesz a nyomda udvarának. Cucu az egyetlen kutya, amit a tappancsosoknak sikerült kimenteniük a gypmesteri telepről. Röviddel az ideiglenes otthonába történő szállítása után kiderült, Cucu kiskutyáknak ad hamarosan életet. A Skacok névre keresztelt, a németjuhászra megszállásig hasonlító három kölyök már a panzióban született és nagyon gyorsan gazdára is talált. Most pedig edesanyjuk is végleges otthonra lelt lapunk nyomdájában.

Hamar birtokba vette új helyét, amit már hetekkel az érkezése előtt kialakítottunk neki. Pokróccal kibélelt házikóját egyelőre még csak kívülről szemlél-

te, sokkal izgalmasabbnak találta ugyanis szomszédját. Morzsa hosszú évek óta lakik a nyomdában, három éve kutyatárs nélkül. A szintén utcáról befogadott ebet a biztonság kedvéért egyelőre még egy kerítés választja el Cucutól, de ismerve az „öreget” hamarosan össze lehet majd őket engedni. Morzsa biztosan pátyolgatja majd az új lakót, előző lakótársát ugyanis mindig gyorsan sikerült rávennie valami csintalanságra, rávassz módon azonban Morzsa mindig csak az értelmi szerző volt, a végrehajtást a másikkra bízta.

Cucu tehát otthonra talált, de még rengeteg kutya vár arra, hogy valaki befogadja. A Tappancs Alapítványnál mindenki megtalálhatja a szívéhez legközelebb álló kutyát és biztos, hogy az új családtag egy életre hálás lesz azért, ha valaki újra törődik vele.

Az örökbefogadás nem kerül pénzbe, mindössze egy örökbefogadási lapot kell kitölteni. Egy kidobott kutya életének viszont ezzel új értelmet lehet adni.

A Tappancs Állatvédő Alapítvány
számlaszáma: 11998006-06289010-10000001
TIMÁR KRISZTA

Pásztiné Mészáros Éva kiadóigazgató és Hocz Pál, a nyomda vezetője barátkozik a kutyussal, Cucuval, akinek tetszik a kényeztetés. Fotó: Gyenes Kálmán

